

DE WEG LANGS DE BOERDERIJ

Eenakter

door

JAMES BREAMLEY

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE WEG LANGS DE BOERDERIJ** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **JAMES BREAMLEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© **Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN

JANUS: boer 45 jaar

NUSKA: boerin 45 jaar

NINA: dochter 20 jaar

VROUW HODAAY: vrouw van de postbode 40 jaar

HODAAY: postbode 40 jaar

DR. JORGLER: 40 jaar

MYRA: dochter van de dokter: 20 jaar

DECOR: boerenkamer.

Links de staldeur.

Rechts deur bij keuken.

Rechts een raam.

Links schoorsteen met kachel waarop pan met soep en koffiepot.

Kastje, tafel en stoelen.

KOSTUUMS: boerendracht.

Als het spel begint staat Nuska voor het raam en zit Nina bij de tafel in een stok te snijden.

NUSKA: Ik begin me ongerust te maken Nina; zó lang heeft het nog nooit geduurd.

NINA: Dat is geen reden moeder. De één kwam vroeg, de ander laat. Zelfs op een uur nauwkeurig kun je de tijd niet bepalen.

NUSKA: Ja dat weet ik wel maar ik voel dat er iets gaat gebeuren; er hangt iets in de lucht dat ik niet verklaren kan en dat me angstig maakt. Laten we er mee ophouden Nina.

NINA: Je ziet spoken moeder. Wat kan ons nu gebeuren.

NUSKA: Je hebt dezelfde natuur als je vader. Jullie zien nooit gevaar voor het te laat is.

NINA: Ik vraag me af wat voor gevaar vader loopt. Ze kennen elkaar niet eens.

NUSKA: Dat is het em juist. Er hoeft maar een verkeerde onder te zitten en we zijn er gloeiend bij.

NINA: Karl zorgt er wel voor dat dat niet gebeurt. Trouwens je was er zelf voor toen we begonnen.

NUSKA: Ik wist niet beter of het was voor een vriend van hem, maar hij schijnt nu massa's vrienden in de stad te hebben.

NINA: Zo is het ook begonnen. Maar het is uitgegroeid tot een organisatie en dat weet je even goed als ik.

NUSKA: Ja, en wij zitten in dat schuitje net zo lang tot hij lek slaat en wij met elkaar verzuipen. Laten we van boord stappen voor het te laat is.

NINA: Moeder, wat heb je vandaag? Zo heb ik je nog nooit gehoord.

NUSKA: Ik heb nagedacht de laatste tijd. We zijn er mee begonnen ja, maar hebben nooit beseft hoe dit alles moet eindigen. We dachten dat het een kwestie van enkele weken en enkele mensen zou zijn maar nu weten we wel beter. Nu kennen we degenen die zich de bevrijders van ons volk noemen. Wat denk je dat er met ons gebeurt als we gesnapt worden?

NINA: Levenslang denk ik.

NUSKA: Grote God en dat zeg je zo kalm alsof je het over een paar nieuwe schoenen hebt.

NINA: Bij dit werk moet je niet teveel aan de gevolgen voor jezelf denken, maar aan de rust en 't geluk die je anderen kunt teruggeven.

NUSKA: Ja, en ten koste van je eigen geluk en rust.

NINA: Dat moet je niet zeggen. Als ik weet dat ze veilig overgekomen zijn, voel ik mij rustig en gelukkig.

NUSKA: Maar dat ik mij doodongelukkig voel, daar denk je niet aan. En dat ik in de laatste weken geen rustig ogenblik meer gehad heb, interesseert je schijnbaar niet.

NINA: Waarom zeg je dat allemaal tegen mij? Spreek er met vader over.

NUSKA: Dat zal ik doen ook, maar dan moet ik jouw steun hebben.

NINA: Als vader van mening is dat we er mee op moeten houden, zal ik niet proberen hem weer tot andere gedachten te brengen. Ben je zo tevreden moeder?

NUSKA: Ik had liever gezien dat je het met me eens was.

NINA: We hebben in totaal nu zo ongeveer 125 mensen overgebracht. 125 mensen hun hoop op de toekomst terug gegeven. Ze zullen ons eeuwig dankbaar blijven. Is dat niet een beetje ongerustheid waard?

NUSKA: Ongerustheid wel, ons leven niet.

NINA: Je ziet de zaken te donker in moeder... Je kunt met de aanval beginnen, ik hoor vader aankomen. Hij fluit de polonaise, dus is er niets loos. *(naar het raam)* Ja hij is alleen.

JANUS: *(op, blijft nadenkend in de deuropening staan)*

NINA: Niets?

JANUS: Niets, of beter... ja, er was wel iets.

NINA: Wat bedoel je?

JANUS: De karitoes zijn een maand geleden toch al vertrokken niet?

NINA: Ja dat hebben we samen nog gezien achter op het erf.

JANUS: Ze zijn weer terug. Ik heb ze gehoord daarnet in het bos.

NINA: Dat bestaat niet! Ze komen niet eerder terug dan volgend voorjaar.

JANUS: Wie heb ik dan gehoord? Wie floot als een karitoe? En waarom?

NUSKA: Wil je daarmee zeggen dat er iemand in het bos is?

JANUS: Precies en ook meer dan één.

NINA: Hoe weet je dat?

JANUS: Ik ken het gefluit van de karitoe. Dit waren vier verschillende en alle heel goed nagebootst. Er zat ook een zeker systeem in, maar hoe dat weet ik niet. Ik kon er niet uit wijs worden.

NINA: Heb je niemand gezien?

JANUS: Is Hodaay er al geweest?

NUSKA: De postbode? Nee. Hoezo?

JANUS: Hij was ook in het bos.

NINA: De post rondbrengen natuurlijk.

JANUS: Hij had geen tas bij zich en daar leek het ook niet op. Hij sloop van boom tot boom en deed alle moeite niet gezien te worden.

NUSKA: Wat betekent dat allemaal Janus?

JANUS: Ik weet het niet, maar ik denk dat we vandaag geen klanten krijgen. Is er nog koffie?

NUSKA: Koffie! Die denkt aan koffie, als we elk ogenblik gearresteerd kunnen worden.

JANUS: Niet zo somber, Nuska. Als het om ons begonnen was kwamen ze wel regelrecht hier naar toe.

NINA: Denk je dat er iets is uitgelekt?

JANUS: Ja, op de een of andere manier is men er achter gekomen dat in deze omgeving de grens nog niet dicht is. Ik weet het natuurlijk niet zeker, maar een andere verklaring kan ik niet vinden.

NINA: Dan wordt het oppassen voor ons.

JANUS: De weg door het bos is nu niet meer te gebruiken.

NINA: Dan gaan we door het moeras; het duurt wel wat langer maar zo komen we er ook.

JANUS: Je vergeet dat we de plaats van samenkomst ook moeten veranderen. Bij het moeras is 't levensgevaarlijk vooral als je de omgeving niet kent... Wat moeten we doen...?

NUSKA: (*koffie neerzettend*) Er mee ophouden Janus. Je hebt het jouwe nu wel gedaan.

JANUS: Ophouden?... Nuska, hoe heb ik het nu met jou? En al die mensen die op ons rekenen in de steek laten? Nee daar denk ik niet aan. Wat zeg jij Nina?

NUSKA: Nina is het met me eens.

JANUS: Daar geloof ik geen steek van. Nina?...

NINA: We moeten aan moeder denken vader.

JANUS: Aan moeder?

NUSKA: In het begin was ik trots op jullie dat je dit werk deed. Maar toen er geen eind aan de stroom vluchtelingen kwam, begon ik bang te worden; doodsbang dat jullie niet terug zouden komen, als je op pad ging. Het vreet gewoon aan mijn zenuwen. Ik, ik houd het niet langer uit.

JANUS: Nuska...

NUSKA: Dit kan niet altijd zo doorgaan. Eens komt er een eind aan. En hoe zal dit eind zijn? Denk je dat er onder alle vluchtelingen nooit één is, die zijn mond niet kan houden of misschien wel een verrader is? En wat gebeurt er dan? Dan hang je Janus. En jij niet alleen, wij allemaal. In Godsnaam Janus houd ermee op. Dit is misschien een goede gelegenheid, of misschien is 't al te laat.

JANUS: Karl rekent op ons.

NUSKA: Schrijf hem dat het te gevaarlijk wordt en dat ook hij er mee ophoudt. Ons leven gaat toch boven dat van een ander.

JANUS: Je ziet de zaak verkeerd. Door de voorzienigheid of noem het voor mijn part het noodlot, zijn wij in de gelegenheid onze medemensen een dienst te bewijzen. Het zou een misdaad tegenover hen zijn, als wij ons terug trokken. Datzelfde noodlot zal over de afloop beslissen.

NUSKA: Misschien praat je anders als je in de gevangenis zit en niet weet wat er van je vrouw en kinderen geworden is. Misschien kom je dan tot inkeer, maar dan is het te laat Janus.

NINA: Ik hoor iemand aankomen. (*gaat naar het raam*) Hé, het is vrouw Hodaay en ze heeft de post bij zich.

JANUS: Zij kan ons wel iets meer vertellen.

VR. HODAAY: Goeie middag saam.

ALLEN: Goeie middag.

JANUS: Hé vrouw Hodaay, is je man ziek dat jij de post rondbrengt?

VR. HODAAY: Nee, hij is niet ziek, hij heeft dienst. Maar een ander soort dienst.

JANUS: Een ander soort dienst?

VR. HODAAY: Ja, hebben jullie dan nog niets gehoord?

NUSKA: Nee, wij zijn de laatste paar dagen niet in het dorp geweest.

JANUS: Zijn er moeilijkheden?

VR. HODAAY: Nou, moeilijkheden, moeilijkheden, het is maar hoe je het bekijkt.

NUSKA: Wil je koffie?

VR. HODAAY: Graag.

JANUS: Ga er bij zitten en vertel.

VR. HODAAY: Dan ben je bij mij op het juiste kantoor, want Boris heeft het telegram bezorgd en zodoende weet ik alles uit de eerste hand. Nou, in dat telegram aan de burgemeester stond dat enkele vertrouwde mensen hier in het bos de wacht moesten houden.

JANUS: Dat begrijp ik niet. Waarom?

VR. HODAAY: Je zult er van opkijken als ik je het vertel. Hou je vast. Een paar van die landverraders die naar de andere kant gevlucht zijn, schijnen voor de radio verteld te hebben hoe ze de grens overgekomen zijn en waar. En waar denk je nou Janus? Waar?

JANUS: Hoe moet ik dat nu weten?

VR. HODAAY: Hier Janus Marcowich, hier.

NINA: Dat bestaat niet. Wij zijn de hele dag buiten en hebben nooit iemand gezien.

VR. HODAAY: En het mooiste komt nog. Ze pochten over de steun die ze van de bevolking hadden ondervonden.

NUSKA: Hebben ze namen genoemd?

VR. HODAAY: Dat weet ik niet, maar die stonden niet in het telegram.

JANUS: Ik zou niet weten wie hier in de buurt zo'n verrader is om te helpen na alles wat ze ons aangedaan hebben.

VR. HODAAY: Goed gesproken Janus. We moeten ons best doen daar achter te komen. De kogel is nog te goed voor hen.

NUSKA: De kogel?...

NINA: De kogel is te goed voor hen, ophangen is veel beter.

VR. HODAAY: Goed gesproken Nina. Jij bent een echte dochter van de nieuwe maatschappij.

JANUS: En wat moet je man... ik denk dat hij er bij is, in het bos doen?

VR. HODAAY: Uitkijken naar vluchtelingen. Ze hebben het bos in vier stukken verdeeld. Boris heeft het stuk hier bij de boerderij.

JANUS: Hoe lang moeten ze lopen?

VR. HODAAY: Tot vanavond. Dan komt de nachtploeg en morgen komen er soldaten.

NUSKA - NINA: Soldaten?

VR. HODAAY: Ja, maak de stal maar klaar. Iedere boer krijgt er een paar ingekwartierd.

NINA: Soldaten in huis?

VR. HODAAY: Pas maar op Nina; er zijn knappe onder. Ik zou de hele post vergeten. Een brief van je zoon Karl en een paar kranten.

JANUS: Die brief is open gemaakt.

VR. HODAAY: Censuur Janus. Alle post wordt open gemaakt, met het oog op die sloeber die de vluchtelingen helpt. Nou ik ga nu maar, bedankt voor de koffie. Es kijken of ik Boris kan vinden (*bij de deur*), misschien dat ie nog even aankomt om 'n borrel te drinken. Goeie. (*af*) (*Nina kijkt uit het raam*)

NINA: Ze is weg.

NUSKA: Ze had het niet duidelijker kunnen vertellen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto